

РЕШЕНИЕ

№ 7256

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Росица Б. Стоева, като разгледа дело номер **11935** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК, във връзка с чл. 111 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на И. П. С. с ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ срещу Заповед № 148/20.11.2020 г., издадена от началника на ЗОЗТ „К.“, с която на лишения от свобода е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от три денонощия“ за нарушение на чл. 97, т. 3 от ЗИНЗС, на основание чл. 104, ал. 2, чл. 102, ал. 2 и чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, доведен от органите на ГДО, поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - Началникът на ЗОЗТ „К.“ – в съдебно заседание се представлява от инспектор Г..

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание, ответникът е приел за установено от фактическа страна следното:

На 16.11.2020 г. в 11.40 часа на територията на 2-ра група, 4-то спално помещение е извършена проверка на лишения от свобода, настанени в спалното помещение. При влизането на НОС в спалното помещение мл. експерт Г. вижда, че лишеният от свобода И. П. С. седи върху леглото си и държи в ръцете си мобилен телефон в режим

на работа, който е включен към телевизора, посредством кабел, до него на леглото стои лишеният от свобода Д. А. С.. Забранената вещ е иззета с Протокол № 185/16.11.2020 г.

В обяснението си лишеният от свобода И. С. твърди, че лишеният от свобода Д. С. е отишъл при него и го е помолил да включи мобилният апарат в телевизора си. В обясненията си лишеният от свобода Д. С. твърди, че телефонът е негова собственост. Прието е, че с поведението си лишеният от свобода И. П. С. и лишеният от свобода Д. А. С. са извършили дисциплинарно нарушение, съгласно чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС.

Прието е, че деянието представлява нарушение на чл. 97, т. 3 от ЗИНЗС, тъй като лишеният от свобода не могат да притежават, ползват или държат в себе си мобилен телефон.

Лишеният от свобода И. П. С. е изслушан от наказващия орган на 20.11.2020 г.

По делото са представени: Докладна записка № 1213/17.11.2020 г. от мл. експерт Е. А. Г.; Докладна записка от ИСДВР М. Д.; 2 бр. обяснения; Протокол № 95/20.11.2020 г. по чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС; Протокол за изземване № 185/16.11.2020 г.

Издадена е Заповед № 148/20.11.2020 г. от началника на ЗОЗТ „К.“, с която на лишения от свобода И. П. С. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от три денонощия“ за нарушение на чл. 97, т. 3 от ЗИНЗС, на основание чл. 104, ал. 2, чл. 102, ал. 2 и чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 от ЗИНС /предвид факта, че от пощенското клеймо не може да се установи датата на изпращане на жалбата, то следва да се приеме, че същата е подадена в преклузивния срок/. По тези съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС и в предвидената писмена форма. Относно спазването на установената форма, съдът намира, че заповедта съдържа реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа фактически мотиви и правни изводи.

При издаването на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С оспорената заповед е прието, че лишеният от свобода И. П. С. е извършил нарушение на чл. 97, т. 3 от ЗИНЗС, според който лишеният от свобода не могат да притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко-и видеозаписващи устройства или части от тях.

От доказателствата по делото – докладни записки, както и Протокол за изземване № 185/16.11.2020 г. безспорно се установява посоченото нарушение. Съгласно цитирания протокол са иззети следните забранени вещи при обиск на лишения от свобода И. П. С.: 1 бр. мобилен телефон в режим на работа, 1 бр. USB кабел, 1 бр. слушалки. Протоколът представлява официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, същият е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, поради което съставлява доказателство за извършенията пред него и за извършените от него и пред него действия. В съдебното производство

протоколът не е оспорен от жалбоподателя, нито са ангажирани доказателства, оборващи отразеното в него, поради което той има обвързваща съда материална доказателствена сила за описаните в него факти.

Действията на лишеният от свобода представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС – същите са извършени виновно и нарушават вътрешния ред.

С процесната заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от три денонощия“. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС, дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5. В заповедта е посочено, че дисциплинарното нарушение е такова по чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС - неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон, но не е аргументирана втората предпоставка „системност“, предполагаща поне три констатирани и доказани по съответния ред нарушения от посочената квалификация, необходима, за да може за извършеното конкретно нарушение да бъде наложено именно това наказание.

По делото не са представени доказателства, от които може да се направи безспорно заключение, че е налице системност по отношение на установеното нарушение. Изводът за липса на системност при извършване на нарушението обосновава такъв за незаконосъобразност на заповедта, тъй като дисциплинарното наказание е наложено в нарушение на материалния закон.

При така установените факти по делото, съдът приема, че процесната заповед е незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 2 ЗИНЗС, Административен съд София-град, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 148/20.11.2020 г. от началника на ЗОЗТ „К.“, с която на лишения от свобода И. П. С. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от три денонощия“ за нарушение на чл. 97, т. 3 от ЗИНЗС, на основание чл. 104, ал. 2, чл. 102, ал. 2 и чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС.

ОСЪЖДА И. П. С. да заплати по сметка на АССГ №11935/2020г. държавна такса в размер на 10 лв. за разглеждане на делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: